

คำวินิจฉัยของ ศาสตราจารย์ ดร.กระมล ทองธรรมชาติ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๒/๒๕๔๕

วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๕

เรื่อง นายทะเบียนพรบการเมืองเสนอคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคโดยรวมรักษาฯ

นายทะเบียนพรบการเมือง ได้ส่งคำร้องลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๕ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาวินิจฉัย มีคำสั่งยุบพรรคโดยรวมรักษาฯ เนื่องจากได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานการรับสมัชิกพรรค และทะเบียนสมาชิกพรรค (แบบ ท.พ. ๔) ประเภทกิตติมศักดิ์ จำนวน ๒,๕๕๐ คน ที่ผู้ถูกร้องจัดส่งให้ ผู้ร้องเพื่อประกอบการพิจารณาแล้วเห็นว่า ยังไม่เป็นสมาชิกพรรคโดยรวมรักษาฯ อีก ๒๕๕๐ คน ไม่ครบ ๕,๐๐๐ คน จึงไม่เป็นไปตามนัยมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรบการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ตามที่กล่าวข้างต้น เป็นเหตุให้ยุบพรรค ตามนัยมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรบการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑

คณะกรรมการศาลรัฐธรรมนูญได้ประชุมปรึกษา เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๔๕ และมีคำสั่งรับคำร้องของนายทะเบียนพรบการเมืองที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคโดยรวมรักษาฯ ไว้พิจารณา วินิจฉัย และแจ้งให้นายทะเบียนพรบการเมือง พร้อมสำเนาคำร้องแจ้งหัวหน้าพรรคโดยรวมรักษาฯ โดยขอให้ยื่นคำชี้แจงภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับ หรือถือว่าได้รับหนังสือ

พรรคโดยรวมรักษาฯ โดยนายมีเดช น้ำบุน หัวหน้าพรรบการเมือง ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๕ ถึงศาลรัฐธรรมนูญ ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา พอสรุปได้ดังนี้

(๑) พรรคโดยรวมรักษาฯได้รับจดแจ้ง เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๕ และได้ประกาศนโยบายและข้อบังคับพรรคโดยรวมรักษาฯ ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๕

(๒) นายทะเบียนพรบการเมืองมิใช่ผู้แทนของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง หากแต่เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง การซื้อขายปัลยาจ Otto แข็งไดๆ ที่เกิดขึ้นย่อมเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง มีหน้าที่ในการตรวจสอบ ควบคุมและรับจดแจ้งการจัดตั้งพรรบการเมือง จึงต้องควบคุมและตรวจสอบอำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งผู้มีอำนาจกำกับดูแล สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๓) ในการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ครั้งที่ ๑/๒๕๔๕ วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๕ ได้มีมติอนุมัติรับสมาชิกสามัญแห่งพรรคโดยรวมรักษ์และสมาชิกกิตติมศักดิ์แห่งพรรคโดยรวมรักษ์จำนวนทั้งนี้ พรรคโดยรวมรักษ์ได้รายงานการอนุมัติรับสมาชิกทั้งประเภทสมาชิกสามัญและสมาชิกกิตติมศักดิ์จำนวน ๕,๖๗๑ คน ให้นายทะเบียนพระครการเมืองทราบ

ผู้ถูกร้องได้ชี้แจงเพิ่มเติมด้วยว่า

๑. นายทะเบียนพระครการเมืองใช้อำนาจทางธุรการโดยไม่ชอบ โดยร้อยตรี วิจิตร อุยสุกภาพ เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง มีได้นำปัญหาข้อโต้แย้งระหว่างนายทะเบียนพระครการเมือง กับพรรคโดยรวมรักษ์ เก้าที่ประชุมคณะกรรมการการเลือกตั้งวินิจฉัยข้อหาด นายทะเบียนพระครการเมือง ได้อาศัยออำนาจเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งทำหน้าที่เป็นฝ่ายธุรการ วินิจฉัยข้อหาดข้อโต้แย้งว่า พรรคโดยรวมรักษ์ มีสมาชิกไม่ครบจำนวน ๕,๐๐๐ คน ตามกฎหมายและ มีหนังสือขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรค ฯ

๒. เหตุในการขอยุบพรรค ฯ ไม่ต้องด้วยความในมาตรา ๖๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พุทธศักราช ๒๕๔๑ นายทะเบียนพระครการเมืองมิได้เป็น ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ไม่มีอำนาจนำคดีมาร้องต่อ ศาลรัฐธรรมนูญตามความในมาตรา ๒๖๖ ของรัฐธรรมนูญ ฯ

๓. ร้อยตรี วิจิตร อุยสุกภาพ เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง วินิจฉัยข้อโต้แย้ง ระหว่างพรรคโดยรวมรักษ์กับนายทะเบียนพระครการเมืองเกี่ยวกับการอนุมัติรับสมาชิกกิตติมศักดิ์ของพรรค ฯ ตามอำนาจหน้าที่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติและใช้ดุลยพินิจไม่ถูกต้อง เป็นข้อพิพาทกับพรรคโดยรวมรักษ์ โดยพฤติกรรมณ์ตามความในมาตรา ๕ วรรคแรก (๑) และมาตรา ๕ วรรคสอง (๓) แห่งพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พุทธศักราช ๒๕๔๒

๔. ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในข้อดังนี้

- ให้ยกคำร้องของนายทะเบียนพระครการเมือง
- ให้พิพากษาหรือสั่งให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง และหรือนายทะเบียน พระครการเมือง รับจดแจ้งทะเบียนสมาชิกพรรคโดยรวมรักษ์ทั้งประเภทสมาชิกสามัญและสมาชิกกิตติมศักดิ์ คณะกรรมการศาลรัฐธรรมนูญได้ประชุมปรึกษา เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๕ มีความเห็น ให้ร่วมคำชี้แจงของหัวหน้าพรรคโดยรวมรักษ์ไว้ในจำนวน ๘ และแจ้งนายทะเบียนพระครการเมือง เพื่อชี้แจง ต่อไป

นายทะเบียนพระคราเมืองได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ถึงคณะกรรมการศาลรัฐธรรมนูญ ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของพระครามราษฎร์ ความว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพระคราเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖ กำหนดให้ประธานกรรมการการเลือกตั้งเป็นนายทะเบียน พระคราเมืองมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระคราเมือง และมาตรา ๖๕ วรรคสอง บัญญัติว่า เมื่อปรากฏต่อนายทะเบียนพระคราเมืองว่า พระคราเมืองได้มีเหตุตามที่ระบุไว้ใน (๑) มีเหตุต้องเลิกตามข้อบังคับพระครา (๒) มีจำนวนสมาชิกเหลือไม่ถึงสิบห้าคน (๓) มีการยุบพระคราเมืองไปรวมกับพระคราเมืองอื่นตามหมวด ๕ (๔) มีคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญยุบพระคราเมือง (๕) ไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ (ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนพระคราเมืองรับจดแจ้งการจัดตั้งพระคราเมือง พระคราเมืองต้องดำเนินการให้มีสมาชิกตั้งแต่ห้าพันคนขึ้นไป) มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๖๒ ให้นายทะเบียนพระคราเมืองยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ความปรากฏต่อนายทะเบียน เมื่อศาลมีคำสั่งรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า มีเหตุตั้งกล่าวเกิดขึ้นกับพระคราเมืองตามคำร้องของนายทะเบียนพระคราเมืองให้ศาลรัฐธรรมนูญ สั่งให้ยุบพระคราเมืองนั้น

นอกจากนั้น นายทะเบียนพระคราเมืองชี้แจงด้วยว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๐ กำหนดให้คณะกรรมการการเลือกตั้ง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ ... (๖) สืบสวนสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยข้อหาหรือข้อโต้แย้ง ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระคราเมือง ข้อเท็จจริง ประธานกรรมการการเลือกตั้งในฐานะนายทะเบียนพระคราเมืองได้ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อขอให้มีคำสั่งยุบพระครามราษฎร์ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระคราเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ วรรคสอง เนื่องจากมีเหตุตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) กล่าวคือ พระคราไม่ดำเนินการหาสมาชิกให้เป็นไปตามข้อบังคับพระคราซึ่งทำให้ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่นายทะเบียนพระคราเมืองรับจดแจ้งการจัดตั้งพระคราเมือง พระครามราษฎร์ไม่มีสมาชิกพระคราตั้งแต่ห้าพันคนขึ้นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระคราเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๕ กรณีจึงมิใช่ปัญหาข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระคราเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมตรวจสอบการดำเนินงานของพระคราเมืองและปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระคราเมือง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระคราเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖ จึงยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญโดยไม่นำเข้าพิจารณาในคณะกรรมการการเลือกตั้ง ตามพระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๐ และมิใช่กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่างๆ ตามรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๒๖๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐

ส่วนข้อกล่าวหาของผู้ถูกร้องที่ว่า สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งวินิจฉัยข้อโต้แย้งระหว่าง พระคริโบราณรักษ์กับนายทะเบียนพระครการเมือง เกี่ยวกับการอนุมัติรับสมาชิกพระคริประเทกกิตติมศักดิ์ ของพระคริโบราณรักษ์ตามอำนาจหน้าที่ มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติและใช้ดุลยพินิจไม่ถูกต้องเป็นข้อพิพาทกับพระคริโบราณรักษ์ โดยพฤติกรรมที่ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕ นายทะเบียนพระครการเมืองชี้แจงว่า สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้พิจารณาการรับสมาชิกพระคริโบราณรักษ์ประเทกสมাচิกกิตติมศักดิ์ จำนวน ๒,๕๕๐ คน ตามข้อเท็จจริงประกอบคำชี้แจงของพระคริโบราณรักษ์แล้วเห็นว่า การดำเนินการของพระคริโบราณรักษ์ ไม่เป็นไปตามกฎหมายและข้อนับคับพระคริโบราณรักษ์ประเทกสมัชิกกิตติมศักดิ์ จำนวน ๒,๕๕๐ คน ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือเป็นการใช้ดุลยพินิจโดยมิชอบตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕ และสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ดำเนินการกับพระครการเมืองที่ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่มีเหตุตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง โดยยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อขอให้มีคำสั่งยุบพระครการเมืองนั้นๆ ตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง อย่างเท่าเทียมกันไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติแต่อย่างใด

พิจารณาข้อเท็จจริงจากคำร้องและคำโต้แย้งของผู้ร้องและผู้ถูกร้องแล้วเห็นว่า นีข้อมูลเพียงพอจะวินิจฉัยได้แล้วโดย มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่า ผู้ได้รับเชิญเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ จำนวน ๒,๕๕๐ คน เป็นสมาชิกของพระคริโบราณรักษ์หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้ออ้างของพระคริโบราณรักษ์ ไม่สามารถหักล้างข้อโต้แย้งของนายทะเบียนพระครการเมืองได้โดยเฉพาะข้ออ้างของพระคริโบราณรักษ์ที่ว่า เมื่อไม่ปรากฏว่า หนังสือเชิญสมาชิกกิตติมศักดิ์ รวม ๒,๕๕๐ คน ถูกส่งคืนพระคริโบราณรักษ์ได้อย่างปกติ หนังสือที่ส่งทางไปรษณีย์หากไม่มีผู้รับหนังสือก็จะถูกส่งคืนมายังผู้ฝ่าฝืน จึงเชื่อได้ว่าผู้ที่พระคริโบราณรักษ์เชิญเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้รับหนังสือเชิญเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ของพระคริโบราณรักษ์ และเมื่อไม่มีผู้คัดค้านการเชิญจึงถือว่าบรรดาสมาชิกกิตติมศักดิ์ทั้งสิ้น ๒,๕๕๐ คน เป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ของพระคริโบราณรักษ์ตามข้อนับคับพระคริโบราณรักษ์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓๔ และข้อ ๓๕ ทั้งนี้ เพราะแม้ข้อนับคับพระคร ๑ ข้อ ๓๔ จะกำหนดว่า “สมาชิกพระคริโบราณรักษ์แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ (๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์ และสมาชิกสามัญ” และ ข้อ ๓๕ จะกำหนดว่า “สมาชิกกิตติมศักดิ์ คือ บุคคลผู้ซึ่งมีคุณวุฒิพิเศษ หรือมีลักษณะ

พิเศษในทางคุณวุฒิการศึกษา มีหรืออาจมีอุปการคุณต่อพระรอดที่คณะกรรมการบริหารพระรอดเชิญเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ เมื่อคณะกรรมการบริหารพระรอดได้มีมติเชิญผู้ใดให้เป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ ให้หัวหน้าพระรอดมีหนังสือเชิญทางไปรษณีย์ เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้านภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสือ ให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวมีสมาชิกภาพและให้ลงทะเบียนแยกประเภทสมาชิกไว้เป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ของพระรอด สมาชิกกิตติมศักดิ์ต้องเป็นบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วน ตามข้อ ๓๖ ด้วย” แต่ก็ไม่ทำให้ผู้ได้รับเชิญ จำนวน ๒,๕๕๐ คน เป็นสมาชิกพระรอดโดยรวมรักษ์โดยชอบด้วยกฎหมาย เพราะข้อบังคับดังกล่าวเป็นมาตรการที่ให้ประโยชน์ฝ่ายเดียวแก่พระรอดโดยรวมรักษ์ในการหาสมาชิกเข้าพระรอด โดยผู้รับเชิญอาจไม่รู้เรื่องเลยก็ได้

นอกจากนั้น พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อบังคับของพระรอดรักษ์ดังกล่าว ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๓๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งบัญญัติว่า “อันสัญญาระหว่างบุคคลซึ่งอยู่ห่างกันโดยระยะทางนั้น ย่อมเกิดเป็นสัญญาขึ้นแต่เวลาเมื่อคำนวณจากผู้ได้รับเชิญ พระรอดโดยรวมรักษ์ย่อมไม่อาจถือว่าบุคคลที่ได้รับเชิญทางจดหมายเป็นสมาชิกของพระรอดโดยชอบด้วยกฎหมาย ในทำนองเดียวกัน หากยอมให้พระรอดเมืองต่าง ๆ หาสมาชิกเข้าพระรอดโดยวิธีส่งจดหมายเชิญ โดยไม่ต้องมีการตอบรับเชิญได้ ไม่เพียงจะทำให้บุคคลที่ได้รับเชิญ ขาดเจตนารวมมือร่วมทางการเมืองกับผู้ก่อตั้งพระรอดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๗ เท่านั้น แต่ยังจะทำให้บุคคลผู้ได้รับเชิญต้องเสียสิทธิทางการเมืองต่าง ๆ เช่น ไม่สามารถสมัครเป็นสมาชิกวุฒิสภาหรือกรรมการในองค์กรอิสระต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญได้

เมื่อพระรอดโดยรวมรักษ์ไม่สามารถหาสมาชิกได้ครบห้าพันคน ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันได้รับจดแจ้งตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระรอดเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงเป็นเหตุให้บุคคล ตามนัยมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระรอดเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งบัญญัติว่า พระรอดเมือง ย่อมเลิกหรือยุบด้วยเหตุที่พระรอดไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๖๒

อาศัยเหตุผลดังกล่าว จึงวินิจฉัยให้สั่งยุบพระรอดโดยรวมรักษ์ตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระรอดเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑

ศาสตราจารย์ ดร. grammal ทองธรรมชาติ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ